

Jak se dokáže změnit život jedné rodiny ze dne na den....

V červnu letošního roku nám onemocněla naše pětiletá Adélka. Začalo to nenápadně. Byla unavená, nechutnalo jí a neustále jí bolelo břicho. Po dvou týdnech a několika návštěvách u pediatra nás přijali do nemocnice kvůli podezření na zánět v břiše a dehydrataci. Diagnóza přišla velice rychle a byla naprosto nečekaná – úplné srdeční selhání. Adélka musela být okamžitě hospitalizována na speciálním oddělení v nemocnici Motol. Její srdíčko je tak poškozené, že jedinou nadějí je jeho transplantace. Ale to je běh na dlouhou trať... Aby měla Adélka šanci se transplantace vůbec dočkat, lékaři přistoupili na unikátní řešení mechanické podpory. Voperovali jí do srdíčka malé čerpadlo, které přebralo funkci levé komory. Je to stroječek, v němž jsou baterky napojeny kabelem, který k nim vede břichem, a to vše si bude muset Adélka nosit sebou v batůžku na zádech, toto zařízení váží několik kilogramů.

Nyní pár týdnů po operaci je Adélka stále v nemocnici. Střídáme se u ní a dojíždíme každý den přes celou Prahu. Po dlouhém ležení se pomocí chodítka učí znovu krůček po krůčku chodit. Jakmile bude alespoň malá šance, že by mohla jít domů, chtěli bychom toho využít. To však znamená, že musíme zrekonstruovat jednu ložnici a vybavit ji podle Adélčiných potřeb a zdravotních omezení. Musíme zajistit pečovatelskou službu, protože bude dlouhodobě dostávat léky kapačkami, pořídit pomůcky pro koupání jako je sedátko do vany a madla. Chtěla bych pro ni co největší pohodlí, při delším pobytu v posteli potřebuje kvalitní matraci a polohovací rošt. A výhledově nás čeká zajistit pro ni předškolní a v budoucnu i školní vzdělávání doma.

Aby toho nebylo málo, v červenci tohoto roku mně lékaři diagnostikovali rakovinu prsu. Ihned jsem zahájila léčbu chemoterapií. Několik jich mám za sebou a ještě mě čekají tři měsíce léčby, poté bude následovat operace. Léčba je velice náročná, a to jak časově, fyzicky i psychicky. Toto všechno jsme nemohli s manželem Pavlem zvládnout sami. Kromě Adélky máme ještě tříletá dvojčata Vítka a Jindřišku. Nejbližší rodina a kamarádi nám pomáhají ze všech sil, a to zejména s péčí o dvojčata. Dále se vše odráží i na finanční situaci naší rodiny. Manžel přestal dočasně pracovat v zaměstnání a podnikání omezil na minimum, aby se mohl starat nejen o děti, ale i o mě. Já nyní s dvojčaty pobírám rodičovský příspěvek. Tím vším se nám komplikuje realizace rekonstrukce Adélky pokojíku i celkové životní situace.

Eva Holčáková, Adélčina maminka